

มั่งคั่งอย่างไร ... ไม่รู้จบ

นำเสนอดเมือง : 8 มิ.ย. 2552

เวลาพูดถึงความมั่งคั่ง คุณส่วนใหญ่อาจนึกถึงภาพคนรวยที่มีทรัพย์สินเงินทองมากๆ และมีช่องทางที่จะทำให้ความมั่งคั่งเพิ่มพูนได้ต่อไปเรื่อยๆ

ที่จริงแล้วความมั่งคั่งสามารถมีได้หลายมิติ จึงมีได้หลายความหมาย หล่ายระดับของความพ่อใจ แล้วแต่การตีความ บางคนบอกว่า การมีงานทำ มีความมั่งคั่งในอาชีพการทำงาน คือ ความมั่งคั่ง บางคนก็ตั้งความมั่งคั่งจากการมีมูลค่าสินทรัพย์เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ทำไม่岡เรื่องต้องแสวงหาความมั่งคั่งกัน สิ่งที่ชื่นลือๆ อยู่ในจิตใจของคนส่วนใหญ่ก็คือ “ความมีอิสรภาพทางการเงิน (Financial Freedom)” ลงนึกถึงสภาพที่เราไม่ต้องทำงาน แต่ยังมีเงินใช้โดยไม่เดือดร้อน หรือเรียบง่ายรักที่จะทำงาน แต่ไม่ต้องอาศัยเงินเดือนเป็นหลักในการดำรงชีวิต เรายาจินยอมความมีอิสรภาพทางการเงินได้เวลา

“อิสราภาพทางการเงิน หมายถึง การที่คุณเรามีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงเพียงพอที่จะใช้ชีวิตได้อย่างสุขสบายนدامสมควรแก้อัตภาพ โดยไม่ต้องพึ่งพาภาระกจนเกินไป และไม่ต้องปวดหัวเรื่องเงินๆ ทองๆ ว่าจะมีเงินพอ กับการจับจ่ายใช้สอยเพื่อดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในอนาคต”

ถ้ามีอิสระพากการเงินเป็นปัจจัยของคนส่วนใหญ่
แต่สังเกตหรือไม่คนที่พำนัชเงินไปถึงระดับการมีอิสระพากการเงินกลับมีไม่มากเลย มีเคล็ดลับอะไรหรือไม่ที่ทำให้บางคนบรรลุเป้าหมายในเรื่องนี้ได้ตามdreamรับ

1.1 ความมั่งคั่ง : เรายสร้างขึ้นมาอย่างไร

วิชาการด้านการบริหารความมั่งคั่งส่วนบุคคล ระบุไว้ว่า ความมั่งคั่ง หมายถึง ขนาดของสินทรัพย์สุทธิของบุคคลซึ่งมาจากการรับร่วมของบุคคลหักยกด้วยหนี้สินของบุคคล และการบริหารความมั่งคั่งขึ้นของบุคคล หมายถึง กระบวนการจัดการให้เกิดความมั่งคั่งอย่างยั่งยืนของสินทรัพย์สุทธิ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินสำหรับตนเอง หรือลูกค้าในระยะเวลาต่างๆ

คนที่สามารถสร้างความมั่งคั่งได้ คือ คนที่เห็นเคล็ดลับว่า

รู้ทาง (*How to earn*) คือ รู้วิธีใช้ความสามารถของตน (Human Assets) ในการหารายได้ การสร้างเงินเดือนจากการทำงานของเราเป็นเด็กสาวที่ดีในเรื่องนี้ ยิ่งการงานประสบความสำเร็จ เงินเดือนก็จะสูงขึ้น ยิ่งลงทุนให้ความสามารถที่จะยอมได้มีมากขึ้น ซึ่งเป็นภารกิจอย่างดีของการสร้างความมั่งคั่งให้เกิดขึ้น ของทางของการสร้างไม่ได้มีเฉพาะการเป็นลูกจ้าง แต่การเลือก岀มาเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ก็ทำให้มีโอกาสจะได้รับผลตอบแทนที่สูง ซึ่งเป็นภารกิจของการยอมเพื่อความมั่งคั่งได้เป็นอย่างดี

วิธีเก็บ (How to save) การแบ่งรายได้มาเพื่อออมหันที่เป็นการสร้างวินัยการเงินเพื่อให้ฐานของเงินออมขยายตัวเพิ่มรองรับการสร้างความมั่งคั่งในอนาคต และเงินลงทุนควรแบ่งออกเป็นส่วนๆ ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละคน เช่น ซื้อบ้าน วางแผนการออม ฯลฯ

วิธีใช้ (How to spend) การใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเป็นหลักคิดสำคัญ เพื่อให้รายได้ที่คงเหลือไปในเงินลงทุนที่มีพิษ夷พลทั่วโลกอย่างรวดเร็วสร้างความเจริญด้านทางเศรษฐกิจ

รู้ข่ายผล (*How to invest*) แนวคิดอ้อมดีกว่าไม่อ้อม และอ้อมก่อนรวยกว่า ยังไงเพื่อที่จะสร้างความมั่งคั่งได้ เราจะต้องเรียนรู้วิธีลงทุนของเรามีทางเลือกอะไรบ้างที่จะนำไปใช้ผลให้เหมาะสมกับดันความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ ไม่ใช่ฝากธนาคารอย่างเดียวแต่

1.2 ไม่มีความมั่งคั่งสักที เป็นพระราชนิรันดร์

“ทำไม่คุณรู้ยังจึงรู้ยาฯ และทำไม่คุณจนจึงจนอยู่ดีกذاห”

ความเข้าใจผิดประการที่ 1 : การมีงานทำเป็นทางเดียวที่จะสร้างความมั่งคั่งได้

เป็นเรื่องธรรมดาก็คืนเรารู้ต้องทำงาน ตั้งใจทำงานให้ก้าวหน้าเดินไปต่อไป และเก็บเงินเก็บเงินเพื่อให้เกี่ยวนำเดือดอย่างมั่นใจว่าจะมีเงินไว้ใช้ภายใต้การทำงานเพียงพอ ที่ริบความคิดเห็นนี้ไม่ผิด

เพริ่งการเก็บออมเงินจากรายได้ไม่ว่าจะมาจากแหล่งใด เป็นฐานของการสร้างความมั่งคั่ง แต่การขยายความมั่งคั่งจากเงินออมของมนุษย์เงินเดือนทำได้ไม่เร็วนัก คนรวยไม่ได้คิดเช่นนี้ ลองดูหลักการที่อธิบายเกี่ยวกับความมั่งคั่งไว้ว่า “Wealth is when small efforts produce large results” ไม่ว่าคุณจะร่างงานที่ทำมาเพียงใด ถ้ามันไม่ได้ก่อให้เกิดผลทวีคูณก็ภัยกับความมั่งคั่ง ก็ให้ลองเชื่อใจว่า การพึงพอใจจากการทำงานเพียงอย่างเดียว ในเมื่อวิธีทางทำให้เกิดผลอย่างใหญ่หลวง (Large Results) ต้องความมั่งคั่งได้

คำตอบในเรื่องนี้คือ ไม่ใช่เพียงแต่ทำงานหนัก (Work Harder) แต่ต้องเป็นการทำงานอย่างฉลาด (Work Smarter) ด้วยการทำงานครู่กูมของว่าเป็นความไม่สะดวกสบายชั่วครู่ (A temporary inconvenience) เท่านั้น การทำงานช่วยให้มีกราฟและเงินสดรับฟื้นตัวเร็วขึ้น แต่ต้องการให้มีกราฟและเงินสดรับสุทธิคงเหลือมากๆ จำนวนมากจากการทำงานจะมีอยู่จำกัด ลองคิดดูว่า คุณจะยอมได้มากเท่าไรหลังจากหักค่าใช้จ่ายไปแล้ว ทางที่ดีคุณจะต้องเรียนรู้วิธีสร้างกราฟและเงินสดรับเพิ่มเติมจากสินทรัพย์อื่นๆ นอกจากตัวคุณซึ่งเป็น Human Asset เพียงอย่างเดียวที่มุ่งหารายได้จากการทำงาน

ความเข้าใจผิดประการที่ 2 : การฝากเงิน คือ การลงทุนที่ดี

นี่ก็อีกเหมือนกัน การออมเป็นเรื่องที่ดีแน่นอน เป็นรากฐานการสร้างความมั่งคั่ง ประเต็นเรื่องการออมนี้ ความสำคัญอยู่ที่การมีนัยที่จะออมอย่างสม่ำเสมอ และต้องเริ่มต้นดูด้วยตนอยๆ จึงจะได้เปรียบ อย่างไรก็ตาม คนที่มีความมั่งคั่งจะไม่เคยคิดเลยว่า เงินออมที่ได้จากการแสเงินสดรับสุทธิ แล้วนำไปฝากธนาคารไว้สร้างความ มั่งคั่งได้
(ลองพิจารณาอัตราดอกเบี้ยเงินฝากแล้วปรับด้วยราเงินเพื่อดู)

คนส่วนใหญ่ต้องว่า การฝ่ากหาน้ำมีความปลอดภัย (ข้อนี้ต้องพิจารณาว่าในอนาคตตู้รัฐบาลจะไม่คำประทับเงินฝ่าเต็มจำนวนแล้ว) อันนี้น่าจะเป็นความเคลื่อน ความคุ้นเคยของเรามากกว่า ลองมองย้อนไปดูว่า ฝ่าเงินมาหลายปีแล้ว เราวยขึ้นขนาดไหน ถ้าประเด็นคือ คุณต้องการความมั่งคั่ง คุณต้องเรียนรู้ว่าทำอย่างไรจึงจะ Save Smart

ให้ระลึกไว้ว่า เงินออมในรูปเงินฝากของคุณถือว่าอยู่ในสถานะสินทรัพย์สภาพคล่องที่มีผลตอบแทนไม่สูงมาก และเรานำมาอยู่ในสถานะนี้ชั่วคราวเท่านั้น (Parked Temporarily in Liquid) มันรอค่อยให้เรากราบไปลงทุนในสินทรัพย์อื่นๆ ที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า อาจจะมีสภาพคล่องไม่สูงเท่า แต่เราต้องมาดูบวก เราต้องการสภาพคล่องขนาดไหน ขนาดที่จะต้องมีเงินฝากเป็นสินทรัพย์การเงิน 100% ที่เราเลือกของหรือไม่

ความเข้าใจผิดประการที่ 3 : การมีหนี้สินเป็นสิ่งที่เลวร้าย จนหลีกหนีให้ไกลเมื่อไอนั้นเชื้อรุค

อันนี้เริ่มต้นก็ต้องซื้อของก่อนว่า “ไม่ได้มานั่งสนุนให้กุญแจเป็นหนึ่ง ปัญหาของคนส่วนใหญ่ที่มีภาระหนี้สูงมักจะมาจากการบวกรือทำให้เกิดหนี้ประเภท Consumer Debt ขึ้น หนี้ประเภทนี้จะเหลือที่ครัวเรือนให้ก่อให้เกิดหนี้มีเวลาเจ้อชื่อโครค เพราะเป็นตัวบันทึกความมั่งคั่ง ทำให้ฐานเงินของครอบครัวลดลง ค่านิยมของการซื้อของมายังคงไว้ และทำให้ดูเหมือนว่า “มีภาพของความมั่งคั่ง (Appearance of Wealth)” เป็นค่านิยมที่ไม่ได้ช่วยให้เกิดความมั่งคั่งที่แท้จริงได้เลย

แต่การมีหนี้ประเภท Investment Debt เป็นอีกคลาสเรื่อง ลองนึกถึงตัวอย่างการซื้อบ้านเชิงมีริคาเพง บางครั้งเรามีเงินไม่พอต้องไปกู้ธนาคารมาบ้างส่วน การเกิดหนี้ประเภทนี้ทำให้ได้สินทรัพย์มาถือครองเพื่อใช้ประโยชน์ในระยะยาว ซึ่งอาจทำกำไรให้ผู้ลงทุนได้แต่ผู้ลงทุนก็ต้องมีภาระการจ่ายคืนเงินดันและดอกเบี้ย ซึ่งต้องไปปรับให้จัดการรายได้รายจ่ายของตนเองให้ดีไม่ลงทุนอะไรเกินความสามารถที่จะทำให้กระเสเงินสดสูญเสียหายได้ (เพราะหากเกินตัวไปมาก เราก็จะได้เห็นหนี้เสียประเภท NPL ในธุรกิจอย่างหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น)

หนึ่งประเภท Investment Debt ก็เหมือนหนึ่งประเภทอื่นที่พอจะกระตุ้นความกังวลว่าจะจ่ายได้ไหม ไม่มีใครยกเป็นหนี้หักครับ ครرๆ ก็อยากรู้เป็นไทยทั้งนั้น แต่ถ้าการก่อหนี้เป็นเครื่องมือให้คุณเป็นคนไทยทางการเงินได้ในอนาคต อันเนี้ยก็น่าสนใจนะครับ ให้คิดไว้ว่า คนรวยเขามองว่า “You can never become wealthy without going into some form of investment debt.” ปัญหาอยู่ที่การบริหาร Investment Debt อย่างชัญฉลาดนี่เอง

ที่มา โพสต์ ทุเดย์